

бачення і стосується характеристики. До того, окремі товарні інновації на практиці є небезпечні для життя та здоров'я людини. Так в харчовій промисловості введення натомість стандартів тимчасових вимог призвело до того, що від 40 до 60 відсотків товарів не відповідають встановленим вимогам, а окремі з них є небезпечні.

Таким чином, наразі вимога безпечності інновацій стала парасольковою та критерієм допустимості їх до використання.

Література

1. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку. *Капіталізм, соціалізм, демократія*. Москва: Ексмо, 2007. 250 с.
2. Друкер П. Бізнес та інновації: пров. з англ. Москва: ІД «Вільямс», 2007. 198 с.
3. Керівництво Фраскаті (*Manual Frascati*). URL: uk.wikipedia.org.
4. Про інноваційну діяльність: Закон України від 4 липня 2002 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

УДК 346.9(043.2)

Шуст Г.П., старший викладач,
Київський професійно-педагогічний коледж ім. А. Макаренка,
м. Київ, Україна

СПОСОБИ СУДОВОГО ЗАХИСТУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Усім суб'єктам господарювання та споживачам гарантований захист їх прав та інтересів, тобто вони в праві скористатись заходами, передбаченими законодавством, які застосовуються до порушників господарських правовідносин. До захисту господарських прав входить така діяльність щодо застосування норм права, яка спрямована на відновлення права, здійснення інтересів, надання відповідного впливу на правопорушника, в тому числі застосування до нього заходів відповідальності. Захист прав учасників господарських правовідносин - одне із завдань, що стоять перед судовими органами, і полягає не в охороні від усяких зазіхань, а в створенні умов для безперешкодного здійснення права, ліквідації наслідків його порушення.

Правовий захист суб'єктів підприємництва, окрім самозахисту, неможливий поза діяльністю суду або іншого уповноваженого органу. Якщо відновлення порушеного права проведене самим порушником, то воно є добровільною компенсацією збитку і не може вважатися правовим захистом.

Кожний суб'єкт господарювання та споживач має право на захист своїх прав і законних інтересів. Права та законні інтереси зазначених

суб'єктів захищаються шляхом: визнання наявності або відсутності прав; визнання повністю або частково недійсними актів органів державної влади та органів місцевого самоврядування, актів інших суб'єктів, що суперечать законодавству, ущемлюють права та законні інтереси суб'єкта господарювання або споживачів; визнання недійсними господарських угод з підстав, передбачених законом; відновлення становища, яке існувало до порушення прав та законних інтересів суб'єктів господарювання; припинення дій, що порушують право або створюють загрозу його порушення; присудження до виконання обов'язку в натурі; відшкодування збитків; застосування штрафних санкцій; застосування оперативно-господарських санкцій; застосування адміністративно-господарських санкцій; установлення, зміни і припинення господарських правовідносин; іншими способами, передбаченими законодавством [1].

Новим Господарсько-процесуальним кодексом розширено способи судового захисту. Зокрема, статтею 5 Господарсько-процесуального кодексу передбачається можливість захисту прав не лише у спосіб, визначений законом або договором, але і в інший вказаний у позові спосіб, який не суперечить закону та ефективно захищає право. Водночас наведені у статтях 13, 14 Господарсько-процесуального кодексу визначення змагальності та диспозитивності у господарському судочинстві змінюють завдання і функції судді у процесі, змінюючи «інквізиційний» вектор одночасної ролі судді, слідчого та адвоката в господарській справі на організатора господарського процесу (особу, яка сприятиме реалізації прав учасників процесу та контролюватиме виконання сторонами законодавчо визначених обов'язків) [2].

У випадку невиконання рішення господарського суду на винуватця накладається штраф в розмірі вартості відповідних зобов'язань. При невиконанні рішення чи постанови господарський суд знімає з винуватця штраф у подвійному розмірі. Штрафні санкції можуть у такому випадку відноситись на конкретних відповідальних осіб.

У господарських стосунках між підприємствами, організаціями та установами, міжнародними об'єднаннями організацій України застосування заходів з судового врегулювання господарських спорів є обов'язковою необхідністю звернення до господарського суду. Справи за заявами прокурора порушуються в господарському суді в інтересах держави і суб'єктів господарювання незалежно від прийняття сторонами заходів досудового врегулювання господарських спорів [3, с. 102].

Господарські спори, які виникають при погодженні стандартів та технічних умов, а також про встановлення цін на продукцію і тарифів на послуги вирішуються відповідними функціональними органами держави, які займаються керівництвом робіт зі стандартизації і врегулюванню ціноутворення.

Спори між іноземними інвесторами і державою з питань інвестування підлягають розгляду в судах України, якщо інше не передбачається договорами. Всі інші спори за участю іноземних інвесторів підлягають вирішенню за кордоном.

Отже, під судовим захистом прав та інтересів суб'єктів господарювання розуміють здійснювану відповідно до встановленої підвідомчості і підсудності діяльність судових органів, спрямовану на відновлення порушених прав і законних інтересів суб'єктів господарської діяльності, а також на запобігання правопорушенням шляхом справедливого і своєчасного розгляду даної категорії спорів. Законодавство України надає суб'єктові господарювання можливість захистити свої права і законні інтереси за допомогою такого правового інструменту, як звернення у судові органи.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/436-15>.
2. Господарсько-процесуальний кодекс України: Закон України від 06.11.1991 р. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>.
3. Світличний О.П. Господарський процес: підручник. Київ: НУБіП України, 2016. 337 с.

УДК 340 (346) (043.2)

Юлдашев С.О., д.ю.н.,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО ПРОЦЕСУ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ

На сучасному етапі розвитку української державності законодавство, яке регулює підприємницьку діяльність, ще недостатньо забезпечує поєднання свободи підприємництва і конкуренції з належним захистом прав суб'єктів підприємницької діяльності, що, в свою чергу, зумовлює необхідність звернення останніх до господарського суду за захистом своїх порушених або оспорюваних прав і охоронюваних законом інтересів, тому питання захисту прав суб'єктів підприємницької діяльності в господарському суді на сучасному етапі є особливо актуальним і практично значимим. Крім того, у більшості угод, що укладаються організаціями України з організаціями інших країн, передбачається арбітражний порядок вирішення спору.

Захист прав суб'єктів підприємницької діяльності регулюється і гарантується нормами цивільного і господарського права. Однак законодавча база в окремих спірних питаннях не дає повних відповідей